

พระราชกฤษฎีกา

เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและการทำนุบำรุงท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งได้กำหนดไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๐๑ เสียใหม่ โดยให้มีเขตดังต่อไปนี้

หลักเขตที่ ๑ ตั้งอยู่ตรงจุดบรรจบของริมคลองบางชนะ ฝั่งใต้กับริมคลองบางด้วน ฝั่งใต้
ด้านเหนือ

จากหลักเขตที่ ๑ เป็นเส้นตั้งฉากกับริมแม่น้ำตาปี ฝั่งเหนือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึง
หลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำตาปี ฝั่งเหนือ

จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นเลียบริมแม่น้ำตาปี ฝั่งเหนือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึง
หลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำตาปี ฝั่งเหนือ ตรงจุดกึ่งกลางปากคลองท่าทอง

ด้านตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นเลียบบนเส้นแบ่งเขตอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานีกับอำเภอกาญจนดิษฐ์
ไปทางทิศใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑ ตะกั่วป่า - นครศรีธรรมราช ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่ง
ตั้งอยู่กลางคลองท่าทองบนเส้นแบ่งเขตอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี กับอำเภอกาญจนดิษฐ์ ตรงแนวศูนย์
กลางถนนเข้าวัดสาระวนาราม

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นขนานกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑ ตอนเลี้ยงเมือง ไปทาง
ทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่บนแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาท่าเพชร

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นเลียบบนแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาท่าเพชรเลียบบนแนวเขต
ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี ป่าเขาท่าเพชร และเลียบบนแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาท่าเพชร
ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่บนเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลขุนทะเลกับตำบล
มะขามเตี้ย ตรงจุดที่ตัดกับแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขาท่าเพชร

ด้านใต้

จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นเลียบบนเส้นแบ่งเขตตำบลขุนทะเลกับตำบลมะขามเตี้ย ไปทางทิศ
ตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองมะขามเตี้ย ฝั่งตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๗ เป็นเส้นเลียบริมคลองมะขามเตี้ย ฝั่งตะวันออก ไปทางทิศใต้ เลียบริม
ทะเลสาบขุนทะเล ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ และทิศตะวันตกเฉียงเหนือ เลียบริมคลองบ้านใหม่ ฝั่ง
ตะวันออก ไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองบ้านใหม่ ฝั่งตะวันออก ตรงจุดที่อยู่ห่าง
จากจุดบรรจบของเส้นแบ่งเขตตำบลมะขามเตี้ยและตำบลขุนทะเล กับตำบลวัดประดู่ ไปทางทิศใต้
ตามเส้นแบ่งเขตตำบลขุนทะเลกับตำบลวัดประดู่ ระยะ ๗๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๘ เป็นเส้นตั้งฉากกับริมคลองบ้านใหม่ ฝั่งตะวันออก ไปทางทิศตะวันตก ถึง
หลักเขตที่ ๙ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองบ้านใหม่ ฝั่งตะวันตก

ด้านตะวันตก

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นเลียบริมคลองบ้านใหม่ ฝั่งตะวันตก ไปทางทิศเหนือ เลียบริมทะเลสาบขุนทะเล ฝั่งตะวันตก ไปทางทิศเหนือ และเลียบริมคลองท่ากูบ ฝั่งตะวันตก ไปทางทิศเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๐ ซึ่งอยู่ตรงจุดบรรจบของริมคลองท่ากูบ ฝั่งตะวันตก กับริมแม่น้ำตาปี ฝั่งใต้

จากหลักเขตที่ ๑๐ เป็นเส้นเลียบริมแม่น้ำตาปี ฝั่งใต้ ไปทางทิศตะวันตก ระยะ ๗๐๐ เมตร ถึงหลักเขตที่ ๑๑ ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำตาปี ฝั่งใต้

จากหลักเขตที่ ๑๑ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บรรจบกับหลักเขตที่ ๑ ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ ให้มีหลักย่อยปักไว้เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากท้องที่นอกเขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้เจริญขึ้นและมีชุมชนอยู่หนาแน่น สมควรขยายเขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและการทำนุบำรุงท้องถิ่นต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้